



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 528/2017
06.06.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бранислава Цветковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.1892/11 од 06.12.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж бр.60/17 од 20.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.1892/11 од 06.12.2016. године и Вишег суда у Лесковцу Кж бр.60/17 од 20.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К бр.1892/11 од 06.12.2016. године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим због извршења по једног кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ за које су осуђени на новчане казне у износу од по 100.000,00 динара, које казне су обавезани да плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да ако казне не буду платити у овом року исте се имају заменити казнама затвора и то сваких започетих 1.000,00 динара казне једним даном затвора.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ да плате суду на име трошкова поступка износ од по 41.032,27 динара и суду на име паушала износ од по 15.000,00 динара, а окривљени АА и да оштећеној ВВ, оштећеном ГГ, као законском заступнику малолетног оштећеног ДД на име трошкова поступка плати укупно за обоје оштећених износ од 95.625,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом према окривљеном АА и окривљеном ББ изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом и то према окривљеном АА за возила „Б“ категорије а према окривљеном ББ за возила „Ф“ категорије у

трајању од по шест месеци од правноснажности пресуде, а на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. став 1, 2, 4. и 7. КЗ одређено је да се исте имају извршити преко ПУ Лесковац СПИ за окривљеног АА и преко ПУ Ниш СПИ за окривљеног ББ, док су оштећени ВВ и малолетни оштећени ДД преко законског заступника упућени на грађанску парницу ради остваривања права на надокнаду штете на основу члана 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж бр.60/17 од 20.02.2017. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА и окривљеног ББ, па је пресуда Основног суда у Лесковцу К бр.1892/11 од 06.12.2016. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Бранислав Цветковић, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или побијане пресуде преиначи и донесе одлуку којом се окривљени АА ослобађа од оптужбе да је учинио кривично дело за које се терети.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, па је након разматрања списа предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног АА навођењем као разлога за подношење захтева повреду закона из члана 439. тачка 1. КЗ само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног АА као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводи да је током овог кривичног поступка јасно утврђено да би до контакта и до изазивања последице дошло чак и да се окривљени АА кретао највећом дозвољеном брзином, из ког разлога је несумњиво да је узрок саобраћајне незгоде искључиво понашање другог учесника у саобраћају, тако да не постоји узрочно последична веза између понашања овог окривљеног и настале последице, због чега је требало применити члан 19. КЗ, јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Како је дакле у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда прописана чланом 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева - на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић